

8. Przewodniczący, względnie jego zastępca, tudzież Rada finansowa i jej komisje mają prawo powoływania ekspertów (rzeczoznawców do udziału w obrachach, w głosowaniu eksperci (rzeczoznawcy) nie biorą udziału.

9. Czynności biurowe Rady finansowej załatwia Ministerstwo Skarbu. Protokoły sprawdza przewodniczący, oraz dwóch członków, w tym celu wybranych.

10. Czynności członków Rady finansowej są honorowe. Członkom mieszkającym stale poza siedzibą Rady finansowej, należą się diety i zwrot kosztów podróży wedle skali urzędników IV stopnia służbowego. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr. 48 z dn. 28-II-1922 r.).

PAŃSTWOWA RADA UBEZPIECZENIOWA

Przy urzędzie nadzoru nad zakładami ubezpieczeń została powołana Państwowa Rada Ubezpieczeniowa, jako organ opiniodawczy dla spraw, związanych z ubezpieczeniem. W skład Państwowej Rady Ubezpieczeniowej wchodzi oprócz kierownika Urzędu nadzoru i jego zastępcy, tudzież przedstawicieli zainteresowanych ministerstw następujący rzeczoznawcy: prezes Bolesław Chomicki, wiceprezes Stefan Budny, dyrektor Franciszek Paszkowski, dyrektor Edmund Glinwin-Piotrowski, dyrektor Stanisław Srebrny, dyrektor Edmund Misiuna, dyrektor Gustaw Rosenblum i dyrektor Karol Gliński. Ustrój tej Rady wzorowany jest na urządzeniach zachodnio-europejskich, gdzie w tej tak skomplikowanej i mającej pierwszorzędne znaczenie dla ustroju gospodarczego dziedzinie — powołuje się do udziału kolegialnego, złożonego z osób fachowych. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr. 39 z dn. 17-II-1922 r.).

ODEBRANIE DEBITU POCZTOWEGO.

Na mocy rozporządzenia powołanych władz, zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozszerzanie w kraju i przewóz zagranicą następujących czasopism i broszur:

„Nasz Stiah” (czasopisma) wydawanego we Wiedniu w języku ukraińskim, „Komunizm i kooperacja” (broszura ukr. Piddubnyja) wydawanej niewiadomo gdzie w języku ukraińskim, „Czyn” (czasopisma), wydawanego w Chicago w języku polskim, „Komuniste” (czasopisma), wydawanego w Ameryce w języku polskim, „Ruśka Niwa” (czasopisma) wydawanego niewiadomo gdzie w języku ukraińskim. (Dzien. Urz. Min. Poczt i Telegr. Nr. 52, z dn. 11. II. 1922 r.)

Ze względu na zawartość cech przestępstw przewidzianych w art. 129 K. K. (§ 53 austr. ustawy karnej) Min. Spr. Wewn. na podstawie art. 33 Tym. Przepisów Prasowych z dn. 7-II-1919 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 14 poz. 186) oraz § 26 Ustawy z dn. 17-XII-1862 r. (Dz. Praw Państwa Nr. 6) odebrało debity pocztowy następującym wydawnictwom:

a) broszurę Piddubnyja p. t. „Komunizm i kooperacja” wydanej w języku ukraińskim, b) czasopismu „Czyn”, wychodzącemu w Chicago, c) czasopismu „Komuniste”, wychodzącemu w Ameryce, d) czasopismu „Nasz Stiah”, wychodzącemu w Wiedniu, jako nieperiodyczny organ komunistycznej młodzieży galicyjskiej, e) czasopismu „Ruś”, wychodzącemu w Praszewie (Czechosłowacja), f) czasopismu „Dnipro”, wychodzącemu w Trehnton—(Kanada), g) czasopismu „Di idischen Gazetten”, wychodzącemu w Nowym Jorku. (Rozkaz Okręgowej Komendy P. P. w Nowogródku Nr. 4 z dn. 30 stycznia i Nr. 5 z dn. 6 lutego.

h) czasopismu „Komunistyczny Świt”, wychodzącemu w Ameryce, w języku ukraińskim, i) broszurę „Prowidnyki rewolucyjnego ruchu na Ukrainie”, wydanej w Winnipeg (Kanada), w języku ukraińskim, j) broszurę M. Lan'a „Chto taki komunisty i czoho wońy choczut”, wydanej w Winnipeg (Kanada), w języku ukraińskim, k) broszurę „Rewolucijni pismi”, wydanej w Winnipeg (Kanada), w języku ukraińskim, l) broszurę „Cerkwa i radlanska władza”, wydanej w Winnipeg, (Kanada) w języku ukraińskim, m) broszurę Bucharina „Dyktatura proletariatu”, wydanej w Winnipeg (Kanada), w języku ukraińskim, n) broszurę Czajkowskiej „Jak haliczan wtianuli w kontrrewolucju”, wydanej w Winnipeg (Kanada), w języku ukraińskim, o) broszurę „Szczotake radlanska władza i jak wona budujetsja”, wydanej w Winnipeg (Kanada), w języku ukraińskim. (Dz. Urz. Min. Poczt i Telegr. Nr. 7 z dn. 18-II-1922 r.).

POMOC WŁADZOM SKARBOWYM PRZEZ ORGANA POLICYJNE.

Zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 26 stycznia r. b. (Nr B. P. 2515) w myśl postanowień art. 56 i art. 139 cz. 2 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 82) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym wszystkie

władze i urzędy państwowe oraz ich organa wykonawcze obowiązane są na żądanie władz skarbowych udzielać wszelkich danych i informacji, potrzebnych do ustalenia dochodu majątku i wymiaru podatku. Organa policji państwowej, których zadaniem jest ochrona bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego (art. 2 ustawy z dn. 24. VII. 1919 r. o policji państw. (Dz. Pr. P. Nr. 61 poz. 363), o ile chodzi o zbieranie wzmiankowanych wyżej informacji, mogą być przez dotyczące urzędy skarbowe tylko w tych wypadkach wzywane, w których interwencja policji okaże się nieodzowną ze względów bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego. W żadnym jednak razie rzeczono organa policji nie mogą być używane do doreczenia tak w miastach, jak i gminnych wiejskich awizacji i nakazów platniczych, zwłaszcza wobec przeprowadzonej obecnie znacznej redukcji liczebnego stanu funkcyjnarjuszów policji, wzmagania się bandytyzmu, kłowań entypaństwowych i t. p. przestępstw, do łepienia których policja państwowa jest w pierwszym rzędzie powołana.

Z uwagi na powyższe, oraz ze względu na pierwszorzędne znaczenie, jakie ma dla policji sprawa zwolnienia jej od różnego rodzaju czynności, nie mających bezpośredniego nic wspólnego do bezpieczeństwa publicznego, polecono komendantom okręgowym wydać zarządzenia podwładnym urzędom policyjnym ścisłego zastosowania się do wyżej podanego wyjaśnienia. (Rozkaz Gł. Kmdy P. P. Nr. 55 z dn. 30. II. 1922 r.).

PRZYWŁASZCZENIE KOLEJEK PRZEZ OSOBY PRYWATNE.

W okresie ustępowania b. władz okupacyjnych, oraz wojny z Rosją sowiecką pewna część kolejek została przywłaszczona przez osoby prywatne, wobec czego przy ujawnieniu materiałów kolejkowych Ministerstwo Kolei Żelaznych żąda od obecnych ich posiadaczy wskazania źródeł pochodzenia tych materiałów, co powoduje niejednokrotnie potrzebę roztoczenia nad nimi opieki do chwili zebrania przez posiadacza potrzebnych dokumentów, stwierdzających bezsprzeczność prawa posiadania. W związku z powyższym Ministerstwo Kolei Żelaznych pismem z dnia 10. I. 1922 r. Nr. IV. 18963-29 wyjaśniło podległym sobie Dyrekcjom Kolei Żel., iż uważa za zbędne stawianie specjalnych stróżów w wypadkach potrzeby roztoczenia opieki nad materiałami, których tytuł własności nie został należycie przez posiadacza udowodniony, oraz, że w tym wypadku wystarczy spisanie odpowiedniego protokołu w obecności organów miejscowej policji państwowej. Spisanie takiego protokołu nie powinno krepować zgłaszającego tytuł własności do używania materiałów na miejscu, nie ma on jednak prawa przenoszenia ich w inne miejsce, do czego winien zobowiązać się w protokole.

Powyższe podano do wiadomości Komendantów Okręgowych celem pouczenia podwładnych sobie organów policji, aby te przy pełnieniu służby zwracały uwagę na wzmiankowane wyżej materiały zakwestionowane, oraz czuwały, by materiały te nie były na miejscu niszczone lub przewożone w inne miejsce.

W wypadkach zauważonego niszczenia lub przewożenia rzeczonych materiałów w inne miejsce organa policji winny bezzwłocznie zawiadomić o tem najbliższe władze kolejowe. (Rozkaz Gł. Kmdy P. P. Nr. 55 z dn. 20. II. 1922 r.).

ODBIERANIE DOWODÓW WOJSKOWYCH.

Zdarzają się wypadki, że osobom powołanym do czynnej służby wojskowej i zdemobilizowanym żołnierzom organa policji odbierają z okazji przytrzymania ich wojskowe dokumenty osobiste, jak karty powołania, karty zwolnienia, tymczasowe zaświadczenia o demobilizacji i t. p. Dokumenty te bywają następnie dołączane do aktów sądowych, wskutek czego rzeczono osoby są pozbawione dokumentów legitymacyjnych, a dotyczące władze wojskowe zmuszone są do wystawienia duplikatów.

Odbieranie tych dokumentów jest w wielu wypadkach uzasadnione z uwagi, że pozostawienie przy obwinionych dokumentów wojskowych mogłoby być przyczyną do zetarcia śladu fałszerstw i nadużyć w tych wypadkach, klady dany osobnik jest w posiadaniu dowodów niewłaściwych lub podrobionych. Z drugiej jednak strony mogą być osoby pozostające na wolnej stopie, narażone na powtórne zatrzymanie, właśnie z powodu braku rzeczonych dokumentów wojskowych, ponieważ wydanie duplikatu przez dotyczącą władzę wojskową wymaga pewnego czasu.

W celu uzgodnienia postępowania w wyżej przytoczonych wypadkach, zgodnie z wnioskiem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 30. XI. 1921 r. L. 7019 należy pouczyć podwładne sobie organa policji państwowej, aby dokumenty wojskowe odbierane były przytrzymanym osobom tylko w wypadkach koniecznej potrzeby, w szczególności w wypadkach zachodzącego

podejrzania sfałszowania dokumentu, lub w razie osadzenia przytrzymanego w areszcie śledczym.

O ile dokument wojskowy zostaje zatrzymany, organa policji winny wydać dotyczącej osobie odpowiednie poświadczenie pisemne, ważne dla ewent. przedłożenia innym władzom zwłaszcza wojskowym, celem wylegitymowania się danego osobnika z jego stosunku do służby wojskowej. (Rozkaz Gł. Kmdy P. P. Nr. 55 z dn. 30. II. 1922 r.).

UTRZYMYWANIE W CZYSTOŚCI PRODUKTÓW ŻYWNOŚCIOWYCH.

Niejednokrotnie daje się zauważyć na ulicach miasta, iż mięso rozłożone jest do jatek w brudnych wózkach i bez żadnego zwierzchniego przykrycia, lub też przykrywana jest brudnymi łachmanami, bądź też pałami przewożących.

Ponieważ, wobec panujących obecnie epidemii, objaw przewożenia mięsa i wogóle produktów żywnościowych w brudnych wózkach, bądź też przenoszenia w nieczysto utrzymanych koszach, sprzyja szerzeniu się chorobliwych zarazków, polecam kierownikom komisarjatów nakazać podwładnym organom aby zwracali specjalną uwagę na sposób przenoszenia lub przewożenia mięsa i utrzymania produktów żywnościowych w należytych porządku przy jaknajściślejszym przestrzeganiu przepisów czystości. Na wlnnych będą sporządzane protokoły celem pociągnięcia ich do odpowiedzialności. (Rozkaz okr. kmdy P. P. st. m. Warszawy Nr. 42 z dnia 21. II. 1922 r.).

PRZEPROWADZANIE NIEDOZWOLONYCH TRANS-AKCJI WYMIANY PIENIĘDZY.

Prokurator Sądu Apelacyjnego w Warszawie pismem z dnia 22. XII. 1921 r. powiadomił główną komendę policji państwowej, iż niektóre, zwłaszcza północne, powiaty Rzeczypospolitej objeżdżają osobnicy rzekomo z ramienia różnych instytucji państwowych, położonych na terytorjum wolnego miasta Gdańska i wypłacają mieszkańcom na miejscu po miasteczkach i wsiach nadeszłe dla nich przekazy amerykańskie.

Bez względu na to, czy wypłaty takie uskuteczniłane są po krzywdzącym dla odbiorców kursie, są one w razie braku właściwej koncesji, pogwałceniem art. 2 „Ustawy z dnia 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowymi i kantorami wymiany” sprawy więc na zasadzie art. 10 winni odpowiadać przed sądami pokoju pieniężnie do wysokości 500,000 mk. grzywny, z zamianą w razie niewypłacalności na areszt 6-miesięczny.

Należałoby zatem wydać zarządzenia podwładnym organom, aby w razie ujawnienia tego rodzaju transakcji wzbронionej przez prawo, kierowano je bezpośrednio do właściwych sądów pokoju. (Rozkaz okr. kmdy P. P. w Lublinie Nr. 62, dn. 8. II. 1922 r.).

ZAGINIONY.

Roman Grzegorzewski, zam. u ciotki swej Joanny Zajackowskiej ul. Nowosenałowska 5/7, wyszedł z domu 15-ii—22 r. i dotąd nie powrócił. Rysopis: wysoki, szczupły, blondyn, oczy niebieskie, ubranie czarne na futrze (popielice), czapka — piróg wojskowy, lat 12. W razie odnalezienia zawiadomić Joannę Zajackowską. (Rozkaz okr. kmdy P. P. st. m. Warszawy, Nr. 48 z dn. 28-II-1922 r.).

UNIEWAŻNIENIE LEGITYMACJI.

Unieważniono następujące legitymacje:
Nr. 864 wydaną na imię posterunkowego pol. pow. Bilgorajskiego, Szellgi Macieja.
Nr. 836 wydaną na imię posterunkowego pol. pow. Bilgorajskiego, Malawskiego Jana.
Nr. 196 wydaną przez Komendę Główną Policji Państwowej Litwy Środkowej Dział 5—f na imię Kopelewskiej Katarzyny.
Post. Antoniego Marciniaka, z P. K. P. P. w Węherowie;
st. przod. Rudolfa Nowermana, z P. K. P. P. w Płońsku Nr. 374;
post. Aleksandra Iwaniczuka, ze stacji kontrolnej w Ostrogu, Nr. 3710 (wydaną przez O. K. P. P. w Lublinie);
b. aspir. Ignacego Dudka, Nr. 119 wydaną przez O. K. P. P. w Łodzi;
post. Stanisława Bożenka, z P. K. P. P. w Równem;
post. Ambroszkiewicza Stanisława, z P. K. P. P. w Kowlu Nr. 233;
post. Dunina Wiktora, z P. K. P. P. w Równem, Nr. 231;
st. post. Aleksandra Żorawskiego, okr. Szkoły Polic. w Brześciu n/B. Nr. 336;
post. Hermyta Ludwika, z komis. P. P. w Zakopanem, Nr. 3861.

Wyszedł z druku oczekiwany

„INFORMATOR POWSZECHNY RZECZYPOSPOLITEJ” z Kalendarzem Policji Państwowej

zawierający najdokładniejsze informacje dotyczące Instytucji Państwowych, Samorządowych i społecznych na całym obszarze Rzeczypospolitej, oraz bogaty dział sprawozdawczy uplastyczniający strukturę naszej państwowości i prace organów państwa w roku 1921.

Informator Powszechny jest książką niezbędną dla każdego działacza politycznego i społecznego, dla każdego kupca, przemysłowca, lekarza, prawnika, wyższego urzędnika i dla wszystkich, mających styczność z instytucjami państwowymi i samorządowymi.

MIEDZY INNEMI INFORMATOR PODAJE: 1. Opis Polski i jej ustroju polityczno-administracyjnego. 2. Tekst Konstytucji Rzeczypospolitej. 3. Najświeższe dane z ostatniego spisu ludności. 4. Ustawę o godłach, barwach i odznakach nonorowych Rzpłitej (z ilustracją). 5. Oznaki stopni, broni, służb Wojska Polskiego oraz Policji Państwowej (z ilustracją). 6. Państwowe cechy i znaki probiercze (z ilustracją). 7. Sprawozdanie z działalności Sejmu Ustawodawczego. 8. Sprawozdania szczegółowe z dz. ałalności wszystkich ministerstw i centralnych instytucji państwowych. 9. Dokładne objaśnienie ustawy o Daninie. 10. Mapę Rzeczypospolitej z najnowszym podziałem na województwa i powiaty, oraz olbrzymią ilość artykułów i informacji.

CENA WIELKIEGO TOMU, OBJĘTOŚCI PRZESZŁO 1500 STRON, W GRUBEJ OPRAWIE Z GRZBIETEM PŁÓCIENNYM MK. 2000.— (Z PRZESYŁKĄ POCZT.)

Zamówienia prosimy nadsyłać do Administracji „Gazety Policji Państwowej”.